

ת"פ 9166/01/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד רון אברג'ל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 9166-01-18 מדינת ישראל נ' אברג'ל(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
רון אברג'ל - הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן מיום 16.1.18 המייחס לו שתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא, לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986, התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, עבירה של כניסה למקום מגורים, לפי סעיף 406(א) לחוק, ושתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בשני אישומים (להלן: "התיק העיקרי").

כן הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום המצורף מבית-משפט לנוער בנצרת, ת"פ 47256-06-18, מתוקן מיום 6.11.18, בשתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק, הסגת גבול פלילית בצוותא לפי אותו סעיף בצירוף סעיף 29(א) לחוק, ופריצה לבניין שאינו דירה בצוותא, לפי סעיף 407(א) לחוק בצירוף סעיף 29(א) לו, וזאת בשלושה אישומים (להלן: "התיק המצורף").

2. על-פי כתב האישום בתיק העיקרי, באישום הראשון, בלילה שבין התאריכים 25.12.17 - 26.12.17, סמוך לשעה 3:00, בנצרת עלית, התפרץ הנאשם לבית מגורים, באופן שפתח את דלת הכניסה שהייתה סגורה, אך לא נעולה, ונכנס בעדה פנימה לתוך הדירה. הנאשם נטל את ארנקו של המתלונן אשר הכיל כרטיסי אשראי, תעודת זהות ומסמכים אישיים ו-20 ₪ במזומן, וכן מכשיר טלפון נייד.

בהמשך, בשעה 3:15, בתחנת דלק בנצרת עלית, ביצע הנאשם עסקה בכרטיסי החיוב אותו גנב מהמתלונן, בסכום של 100 ₪, והעביר כל כרטיס פעמיים אך העסקאות סורבו.

עוד על-פי כתב האישום בתיק העיקרי, באישום השני, בתאריך 13.12.17, בשעה 14:00, בנצרת עלית, נכנס הנאשם לבית המגורים של המתלוננת, מבעד לדלת הכניסה שהייתה פתוחה חלקית. הנאשם נטל ארנקה של המתלוננת שהכיל כרטיס אשראי, 200 ₪ במזומן, ותלושי חג בסך 60 ₪.

בהמשך, רכש הנאשם מוצרים בפיצויה בסך 36 ₪, בחנות קנדי לנד בסך 249 ₪, בתחנת דלק בסך 300 ₪, ובעסקה נוספת בסך 57 ₪, ושילם עבור כל אלה באמצעות כרטיס האשראי הגנוב, וכן ניסה לשלם בפיצויה נוספת בסך 360 ₪ והכרטיס סורב.

3. בהתאם לכתב האישום **בתיק המצורף**, במשך כשנתיים עובר לאירועים שבכתב האישום, התנדב הנאשם **שהיה אז קטין** בבית הספר לרכיבה "רנצ'ו מאניס" במושב ציפורי, בבעלות המתלונן, דורון מניס. בחודש יולי 2018 הורחק הנאשם מהחווה, על רקע התנהגות בלתי הולמת.

ביום 19.8.17, בשעת ערב, הגיע הנאשם לביקור בחווה, גנב מכשיר טלפון נייד המשמש את הנהלת החווה, שהיה מונח במשרדי החווה, ועזב את המקום כשהטלפון ברשותו.

בהמשך, מכר הנאשם את הטלפון הנייד ושלשל התמורה לכיסו.

באישום זה יוחסה לנאשם עבירת גניבה.

בהתאם לאישום השני בתיק המצורף, ביום 26.8.17, סמוך לשעה 17:00, הגיע הנאשם לחווה, יחד עם חבר נוסף, ועל אף שהחווה הייתה נעולה וסגורה, הסיג הנאשם גבול, בכך שנכנס דרך פתח כניסה צר השייך למשפחת מניס המנהלת את החווה. לאחר שעובדת החווה, איריס מניס, עזבה את המקום, נכנס הנאשם למשרד החווה, נטל את מפתחות הכספת שהיו מונחים על הקיר, פתח את כספת החווה, גנב מתוכה סכום של 800 ₪ במזומן, ועזב את המקום.

באישום זה יוחסו לנאשם עבירות גניבה והסגת גבול פלילית.

בהתאם לאישום השלישי בתיק זה, בתאריך 1.9.17, סמוך לשעה 00:10, הסיג הנאשם, יחד עם שניים נוספים, את גבול החווה, תוך שנכנס אל החווה משטח מרעה שאינו מגודר, והשלושה נעזרים בפנסי הטלפונים הניידים שלהם. בחווה, התפרצו הנאשם והאחרים אל משרד החווה, בפתיחת חלון המשרד, וכניסה פנימה. במשרד, נטל הנאשם את מפתחות הכספת שהיו מונחים על הקיר, פתח אותה ונטל לרשותו סכום של 700 ₪. בהמשך, גנבו הנאשם והאחרים גלילות ובקבוקי שתייה מהמקרים, והשלושה עזבו את המקום כשהרכוש עמם.

באישום האחרון צויין כי בסמוך לשעה 1:26 באותו יום פרסם הנאשם פוסט בפייסבוק, המפרסם את החווה, וזאת על מנת שלא יחשדו בו כי הוא זה שביצע את ההתפרצות.

באישום זה יוחסו לנאשם עבירות פריצה לבניין שאינו דירה בצוותא, והסגת גבול פלילית בצוותא.

4. בהתאם להסדר הטיעון, כפי שהוצג בפני כב' השופטת לילי יונג-גפר ביום 16.1.18, תוקן כתב האישום בתיק העיקרי, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, שלאחריו יטענו הצדדים באופן חפשי.

ביום 6.11.18, הודיעו הצדדים בפני כב' השופטת גפר, על צירוף התיק מבימ"ש לנוער, והנאשם הודה בעובדותיו והורשע בעבירות המיוחסות לו במסגרתו.

תסקירי שרות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו **ששה תסקירי שירות המבחן**, והדיון נדחה בעניינו משך תקופה של כשנה וחצי, על-מנת לבחון אפשרויות שונות לשילובו בהליך טיפולי מתאים שיסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות בעתיד. בסופו של דבר, המלצתו הסופית והאחרונה של שירות המבחן אינה המלצה חיובית, הנאשם נמצא כמי שמתקשה לתת אמון בגורמי הטיפול, לעמוד בכללי המסגרות הטיפוליות השונות בהן שולב לאורך תקופת הדחייה, ושירות המבחן נמנע ממתן המלצה שיקומית בעניינו, תוך קביעה כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד הנה **גבוהה**.

6. תסקיר מיום 10.6.18

הנאשם, כיום בן 19.5, בן יחיד לאמו. טרם מעצרו התגורר עמה בדירה שכורה בנצרת עלית. הוריו התגרשו כשבועיים לאחר לידתו, ולנאשם אין קשר עם אביו, שהיה מעורב בפלילים, מתגורר בנצרת עלית ולו אישה ושני ילדים, עובדות שנודעו אך לאחרונה לנאשם. אמו עובדת בעבודות מזדמנות, ולדבריה הנה מכורה הנקייה מסמים, לאחר שצרכה סמים קשים במשך 9 שנים. בהיות הנאשם בן חצי שנה עבר טיפול במרכז גמילה. בתחילה שהה הנאשם אצל סבו וסבתו מצד האם, ובהמשך עבר להתגורר עמה בקהילה הטיפולית. מאז, שומרת האם על ניקיון מסמים, אך מתמודדת עם מספר מחלות כרוניות והנאשם נדרש לטיפול בה ובבית. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות בתיכון מקצועי, במגמת ספרות. במקביל, עבד בעבודות מזדמנות על מנת לסייע בפרנסת הבית. טרם מעצרו תכנן להתגייס לצה"ל ועבר קורס נהיגה קדם צבאי.

החל מ-26.12.17 שהה הנאשם במעצר בית בדיר חנא אצל חברי המשפחה. בחודש מרץ 2018 נעצר בשל הפרת תנאי השחרור, ובהמשך נעצר באיזוק אלקטרוני בבית ברומת אל הייב. בחודש מאי 2018 דיווח המשמורנים על התנהגות בלתי נאותה וחוסר כבוד לאורח חייהם ותרבותם, וב-22.5.18 נעצר הנאשם עד תום ההליכים.

הנאשם דיווח לשירות המבחן כי עושה שימוש אקראי בגראס, בו החל להשתמש בגיל 17. בבדיקת שתן יחידה שנערכה באותו זמן לא נמצאו שרידי סם.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירות, מסר הנאשם כי ביצע העבירות על רקע המצב הכלכלי הקשה בבית. לדבריו, נסע יחד עם חבריו במכוניתו והם לא ידעו על אודות מעשיו. לדבריו, פעל באופן אוטומטי, והתנהגותו מקובלת כנורמטיבית בחברה בה גדל. הנאשם הצהיר כי מכיר בנזק שגרם וביטא רצון לפצות את הנפגעים כשיתאפשר לו כלכלית.

שירות המבחן עמד על מאפייני גדילתו והתפתחותו של הנאשם, ציין נטילת אחריות מלאה אולם תוך הצגת תמונת מצב חלקית והעדר התייחסות רחבה ומעמיקה לנסיבות העבירות. הוסק כי הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ועלול לפעול לפי קוד התנהגות עובר חוק, מתוך רצון לשמר מעמדו וכבודו בקבוצת השווים. נוכח מאפייניו קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד. לנאשם הוצעו אפשרויות טיפול שונות, אולם הנאשם לא ביטא חיבור אמיתי לבעיה המצריכה שינוי. לפיכך, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

7. תסקיר משלים מיום 4.11.18

בתסקיר זה נמסר כי החל מיום 19.8.18, שולב הנאשם (אשר כאמור נעצר עד תום ההליכים במעצר מלא ביום 22.5.18) במכינה קדם צבאית, במסגרת חלופת מעצר, ושולב בהליך טיפולי אצל גורמי הטיפול במכינה. מדיווחם כי בתחילת ההליך התקשה לתת אמון בצוות ובחניכים, אך בהדרגה החל לבנות קשר חיובי עם הצוות, ושיתף מעברו. ההתרשמות היא כי מסוגל להתמודד עם מצבים באופן שקול ומתון ללא אימפולסיביות. נמסר, כי לומד להציב לעצמו גבולות, משתף פעולה, עוזר ותורם רבות. הומלץ על-ידי גורמי הטיפול על שילובו בהליך טיפולי ביחידה לטיפול בהתמכרויות, ובליווי ותמיכה של צוות המכינה.

הנאשם הביע שביעות רצון מההליך שעבר במכינה, חל בהדרגה שינוי בהתנהגותו והוא נפתח רגשית וחברתית. מסר לקצינת המבחן שהוא נוהג באיפוק ושוקל את השלכות התנהגותו על עתידו. לדבריו, שואף להתגייס לצה"ל בתפקיד קרבי, אך מודע למצבו נוכח ההליך המשפטי. כן שיתף כי בחודשים האחרונים נמנע משימוש בסמים, והביע נכונות להשתלב בהליך הטיפולי שהוצע לו.

עוד שיתף הנאשם, כי הוא מבין שהתנהלותו בעבירה התאפיינה בחוסר שיקול דעת ובהעדר חשיבה על השלכות מעשיו, פעולה מתוך עקרונות של כבוד ביחס לקבוצת השווים וביטא הבנה למאפייני התנהגותו ונכונות להיעזר בגורמי טיפול לשיקום מצבו.

ביום 29.10.18 החל הנאשם בתהליך אינטייק ביחידה לטיפול בהתמכרויות.

נמסר כי במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים.

8. תסקיר משלים מיום 5.2.19

במהלך תקופת הדחייה, תוארה רגרסיה בהתנהלותו של הנאשם, הוא התקשה לשמור על ניקיון מסמים במהלך שהותו במכינה. מנהל המכינה התנה את המשך שהותו במקום בשילובו בהליך של גמילה פיזית מסמים.

גם בטיפול ביחידה להתמכרויות דווח על קושי בשיתוף פעולה, המשך שימוש, העדר הבנה של הפסולה במעשה והעדר חיבור לצורך בטיפול. בוועדת החלטה שהתקיימה ביחידה, הוסק כי עליו להשתלב בהליך של טיפול גמילה פיזית באשפוזית "מלכישוע", בסיומו יחזור למכינה. הנאשם הביע הסכמה להשתלבותו באשפוזית, בעיקר מתוך הרצון לחזור בסיום למכינה ולסיימה יחד עם חבריו.

הנאשם סירב להגיע לפגישה אליה הוזמן בשירות המבחן, הביע כעס והתקשה בניהול התקשורת עם השירות, על אף שהוסברה לו חשיבות שיתוף הפעולה. בהעדר חיבור אמיתי לצורך טיפולי שיביא לשינוי משמעותי בהתנהלותו של הנאשם, זיהה שירות המבחן פרוגנוזה שלילית לטיפול, וקיומו של סיכון גבוה להישנות עבירות בעתיד. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית.

9. תסקיר ביניים - התאמה לבימ"ש קהילתי - 20.2.19

הנאשם הופנה לבחינת התאמתו להליך בבית-משפט קהילתי, אולם שלל בפני שירות המבחן רצון לקחת חלק בתכנית זו, מסר כי אינו מזהה צורך בהתערבות טיפולית אינטנסיבית, וסבר כי ביכולתו להתמודד בכוחות עצמו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בקיומן של בעיות המצריכות טיפול, כניקיון מסמים ועיבוד חוויות עבר, אינו מכיר בקשיים העומדים ברקע ביצוע העבירות ואינו פנוי בשלב זה להתחייב להליך שיקום אינטנסיבי. עוד צוין כי ניכר קושי במתן אמון בגורמי הטיפול, וצוין כי בשלב מתקדם בהליך הטיפולי הנוכחי הנו מסרב לשתף פעולה. בהעדר מודעות, נזקקות ומוטיבציה לא נמצא מתאים לשילוב בתכנית.

10. תסקיר משלים מיום 4.4.19

בתקופת הדחייה נפגש שירות המבחן עם הנאשם פעם נוספת, והרושם היה כי לא חל שינוי בעמדותיו. הנאשם מסר כי ממשיך שימוש בגראס, אינו רואה את הפסול במעשיו ואינו מחובר לצורך בטיפול. הוא הצהיר על נכונות להשתלב באשפוזית מתוך "כבוד", לדבריו, להליך המשפטי, והביע נכונות להמשך טיפול גם לאחר שחרור מהאשפוזית.

בהתייחסו לעבירות נטל אחריות פורמלית על מעשיו, והשליך את האחריות לביצועה על קבוצת השווים שהשפיעה עליו, לדבריו, בשעת ביצוע העבירות.

בבדיקת שתן שנערכה ביום 28.3.19, במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, נמצאו שרידי קנאביס.

במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו תיקים פליליים נוספים בעניינו.

שירות המבחן הביע ספקנות בדבר יכולתו של הנאשם להתחייב להליך טיפולי ממושך, והתרשם כי ההסכמה

להיכנס לטיפול באשפוזית מונעת מתוך הרצון להיטיב את מצבו המשפטי, ומהעדר חיבור מינימלי לחשיבות הטיפול והפסקת השימוש בסמים.

הומלץ על שילובו במסגרת חלופת מעצר באשפוזית "מלכישוע" למשך 21 ימים, בסיומם תתקבל החלטה בעניינו בהתאם לדיווח הצוות.

11. תסקיר סופי מיום 18.4.19

דווח בתסקיר זה כי הנאשם שולב באשפוזית ביום 8.4.19, וביום 16.4.19 התקבלה בשירות המבחן הודעה מגורמי הטיפול לפיה הנאשם הפסיק את הטיפול באשפוזית ושב לביתו. מעת קליטתו התקשה לקבל סמכות ולהתמודד עם כללי המסגרת, נהג באופן מרדני והתקשה לדחות סיפוקים. כמו כן דווח על התנהגות מאיימת ותוקפנית כלפי מטופלים באשפוזית.

לאחר ששב לביתו, יצר שירות המבחן קשר טלפוני עם הנאשם. הנאשם תיאר קשיי התמודדות ביחס לכללי המסגרת הנוקשים, והצהיר כי יהיה מוכן להזדמנות טיפולית נוספת במסגרת של מרכז יום.

שירות המבחן העריך כי הנאשם נעדר אמון בגורמי הטיפול, מתקשה בוויסות דחפים וקבלת סמכות וגבולות, כי הצהרתו בדבר שילוב במרכז יום מונעת מתוך רצון נוסף למתוח את הגבולות ולהיטיב את מצבו המשפטי ולא מתוך חיבור לצורך טיפולי. שירות המבחן סבר כי אין הוא מתאים למסגרת מרכז יום, הדורש עמידה בגבולות נוקשים והתמסרות להליך.

נוכח הניסיונות הרבים והחוזרים לשלב את הנאשם בהליך שיקום, שלא צלחו, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו ובהעדר טיפול, הסיכון להישנות עבירות בעתיד הוערך על-ידי שירות המבחן כסיכון גבוה.

טיעוני הצדדים לעונש

12. ביום 30.4.19 טענו הצדדים לעונש בפניי. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב וכן השלימה טיעוניה בע"פ, והסנגור טען בע"פ.

13. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבוע שלושה מתחמי ענישה נפרדים לאירועים השונים, וכי מתחם העונש ההולם לאירוע ההתפרצות לדירה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לאירוע הכניסה לדירה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לאירוע הסגת הגבול והגניבה נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר העומד ברף העליון של כל אחד ממתחמי הענישה,

בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלוננים או קנס כספי והתחייבות.

ב"כ המאשימה עמדה על עוצמת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים עליהן באות להגן עבירות הרכוש. נטען, כי מעשי הנאשם מבטאים סיכון רב הנשקף ממנו, כי הנאשם היה עלול להיתקל בבעלי הבתים ולהיקלע לעימות עם, וכי חומרה טמונה בשימוש בכרטיסי האשראי אותם גנב. באשר לתיק המצורף נטען כי חומרתו נובעת מהפרת האמון הכרוכה ביחסיו עם בעלי החווה בה התנדב, הביצוע תוך תכנון מוקדם, חבירה לאחרים, ושימוש במידע קודם שבידו.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ציינה ב"כ המאשימה את השתלשלות דיוני המעצר וחלופות המעצר השונות בהן היה נתון הנאשם במהלך הדיון, העובדה שנמצא כמי שהפר תנאי שחרור ואף נתפס נוהג ברכב ובו כלי הנחזה להיות כלי לעישון סמים, שהותו במעצר באיזוק אלקטרוני, מעצרו עד תום ההליכים ושילובו בהמשך בחלופת מעצר במכינה צבאית.

מן התסקירים הרבים שהוגשו עולה כי זוהו צורך טיפולי ואף שבתחילת הדרך השתלב בהצלחה במכינה, חלה גרסיה בהתנהגות הנאשם. גם הזדמנות מאוחרת לשילובו בגמילה פיזית לא נוצלה על ידי הנאשם והוא התקשה לשתף פעולה. שירות המבחן התרשם מפרוגנוזה שלילית ומסיכון גבוה להישנות עבירות בעתיד, וציין קושי בוויסות דחפים וקבלת סמכות וגבולות.

ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות, בית-המשפט וגורמי הטיפול גילו אורך רוח רב בעניינו, אך המאמצים שנעשו ירדו לטמיון. אף שמדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שנסיבות חייו אינן קלות, לא ניתן לראות במעשיו משום מעידה חד פעמית, נוכח ריבוי המקרים וחומרת העבירות. לפיכך, ביקשה כאמור להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.

14. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם אחד לכלל העבירות, הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שרות ועד לשנת מאסר. בין האירועים השונים מתקיימת סמיכות זמנים, יחסית, גם בין האישומים השונים לבין עצמם, וגם בין התיק העיקרי והתיק המצורף. גם אם אין בין כל האירועים קשר הדוק, יש לראות "ממעוף הציפור" במעשים כולם כנובעים מתקופת משבר של הנאשם, והמניעים לביצוע כלל העבירות זהים - לטענת הסנגור - מצוקה כלכלית, רגשית ובעיות רפואיות קשות של אמו של הנאשם. לחילופין, טען הסנגור, ראוי לחפוף את העונשים שיוטלו בגין האירועים.

עוד נטען באשר לנסיבות העבירות, כי אין מדובר בעבירות רכוש ברף חומרה גבוה, הנזקים שנגרמו אינם גדולים, הנזק הוא בר השבה, ולא היה כל מגע עם המתלוננים. העבירות בוצעו שעה שהנאשם היה קטין, ובהמשך, משבגר, על סף הקטינות, כך שיכולתו של הנאשם להבין את הפסול הטמון במעשה פחותה, בשל גילו. נטען, כי המעשים אינם משקפים עבריינות לשמה, שכן שהם נעדרי תחכום.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם כי אמנם, ניתנו לנאשם הזדמנויות טיפוליות רבות, אך יש לראות בדברים כמשמשים דווקא לזכותו, שכן ערך מאמצים רבים לשיקום ולשינוי. הסנגור ציין כי הנאשם שרוי במאבק פנימי ואישי. עוד נטען, כי פגיעת העונש בנאשם, מפאת גילו, קשה, וכן פגיעת העונש

במשפחתו - אמו שהוא בן יחיד לה - גם היא כבדה. הנזקים אותם ספג הנאשם כתוצאה מביצוע העבירה ומהרשתתו רבים, ההליכים בעניינו נמשכים זמן רב, הוא לקח חלק בהליכי שיקום שלא הצליחו וחיינו מצויים בחוסר ודאות ותלויים על בלימה מאז הסתבכותו.

עוד ציין הסנגור את נטילת האחריות, ההודאה במשטרה ובבית המשפט, ההחלטה לצרף את תיק הנוער לתיק העיקרי מטעמי יעילות, נטילת אחריות וחסכון בזמן ציבורי, אף שהענישה עשויה הייתה להיות מקלה יותר בבימ"ש לנוער. בהקשר זה ביקש ב"כ הנאשם לתת לנאשם את ההתייחסות לה היה זוכה אילו היה נשפט כקטין.

ב"כ הנאשם הפנה עוד לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כעולות מהתסקיר, ואותן פירט בע"פ, אשר לטענתו, היו להן השפעה מכרעת בהסתבכותו. צוין, בין היתר, כי אמו גידלה את הנאשם בגפה, בעיות הבריאות שלה קשות (תיעוד רפואי הוגש, נ/1), וקשייה הכלכליים רבים, והיא בהליך של פשיטת רגיל (דוח כונס נכסים הוגש נ/2). בתקופת ביצוע העבירות חלה רגרסיה בתפקודה של האם, והייתה בבית מצוקה כלכלית קשה, בצירוף בעיות הבריאות של האם, והצורך ללוות אותה לטיפולים, והדבר הוביל את הנאשם לחבור לחברה שולית ולביצוע העבירות. מאז, ניתק קשריו עם אותם חברים.

כן נטען כי מאז ביצוע העבירות בסוף שנת 2017 ועד היום לא הוגשו כתבי אישום נוספים, ואף שנחקר פעם אחת במשטרה בגין הפרת תנאים, לא ננקטו נגדו הליכים. לנאשם אין עבר פלילי וזו לו הרשעה יחידה.

הסנגור טען כי בנסיבות, השתת ענישה צופה פני עתיד, או הטלת מאסר של עד 6 חודשים בעבודות שירות, עשויים להרתיע את הנאשם, כאשר חוויית תקופות המעצר המצטברות עד לפרק זמן של כחמישה חודשים בתיק זה, תדרבן אותו להימנע בעתיד מביצוע עבירות נוספות. הוא ביקש מבית-המשפט שלא לסתום את הגולל על עתידו של הנאשם ולאפשר לו לשוב למסלול חיים מיטיב.

15. דברי הנאשם

הנאשם הביע צער על מעשיו.

16. אמו של הנאשם

אמו של הנאשם מסרה בטיעונים לעונש כי אינה מקלה ראש עם המעשים, אך ניתן להבינם על רקע תקופה קשה שהנאשם והיא חוו, ונוכח גילו. מאז המעשים לדבריה, חל בו שינוי, הוא הבין כי עליו להתרחק מהסביבה אליה חבר וניתק קשר. הנאשם נוהג לעזור בבית, בכל היבט שהוא נדרש לו, שכן היא סובלת מבעיות רפואיות. אמו של הנאשם ביקשה מבית-המשפט להקל בעונשו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. עבירות הרכוש בכלל ועבירת ההתפרצות בפרט, הן עבירות חמורות שפוגעת בקניינו ורכושו של הפרט. בנוסף, עבירת ההתפרצות טומנת בחובה פוטנציאל של הסלמה להתפתחות אלימה במפגש שבין הדיירים לפורץ או עם עוברי אורח תמימים שעלולים לעבור במקום. לפיכך פוגעת עבירת ההתפרצות גם בשלום הציבור ובבטחונו. התפרצות לבית מגורים פוגעת גם בפרטיות, לנוכח פלישתו של זר למתחם אישי של אדם בביתו. בעסקו של אדם, פוגעות עבירות ההתפרצות והגניבה בקניין ובחיי מסחר תקינים. העונש הקבוע בצד עבירת ההתפרצות מעיד על החומרה המיוחסת לביצועה - 7 שנות מאסר.

לעניין זה, יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 מ"ר נ' מדינת ישראל (25.1.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

נוסף על עבירות הגניבה, ההתפרצות והסגת הגבול, חטא הנאשם בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב.

עבירות אלה אף הן פוגעות בקניין הפרט וברכושו, ובהגנה על קיומם של חיי מסחר תקינים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

18. בהתייחס לתיק העיקרי, במהלך דצמבר 2017, התפרץ הנאשם לבית מגורים, ובמקרה אחר נכנס לבית מגורים - וגנב מן הבתים את ארנקיהם של המתלוננים, וכן טלפון נייד אחד. הנאשם אף עשה שימוש בכרטיסי האשראי אותם גנב מתוך ארנקי המתלוננים על-מנת לשלם על טובין שונים אותם רכש בסמוך לאחר מעשי העבירות. בחלק מהמקרים העסקאות סורבו, ובחלק מהמקרים כובדו, כשההונאה הנה בהיקף של כמה מאות שקלים.

סבורני כי ניתן לראות בשני המקרים הללו משום אירוע אחד, הן בשל סמיכות הזמנים, והקשר הענייני ביניהם, וזאת על-אף העבירות השונות שיוחסו לנאשם בגין כל אחד מהמקרים, ולקבוע בגינם מתחם ענישה הולם אחד.

19. בהתייחס לתיק המצורף, במהלך אוגוסט וספטמבר 2017, הגיע הנאשם לחוות סוסים בה נהג להתנדב עד כי הורחק מהמקום בשל התנהגות שאינה נאותה, תוך השגת גבול החווה, ואף התפרץ למשרדי החווה באחד המקרים. בשלוש הזדמנויות שונות, גנב מהמקום מכשיר טלפון נייד ששימש את הנהלת החווה, וסכומים של 700 ו-800 ₪ במזומן אותם נטל מכספת החווה, כשמפתחה תלוי על קיר

המשרד. באחד המקרים, ביצע הנאשם את ההתפרצות למשרדי החווה תוך חבירה לאחרים, באופן המגביר את חומרת המעשים.

גם לעבירות הנוגעות לפגיעה ברכוש אנשי חוות הסוסים, סבורה אני כי ניתן וראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחיד, שיבטא את סמיכות הזמנים, הקשר ההדוק ביניהם, והביצוע במסגרת תכנית עבריינית אחת, כפי המבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ובדומה להתייחסות לעבירות כתב האישום העיקרי.

20. מדובר במעשים הפוגעים בתחושת הביטחון של המתלוננים בביתם הם, בפרטיותם, וברכושם, והעומדים ברף לא מבוטל של חומרה. מדובר במעשים מתוכננים מראש, הדורשים מידה רבה של תעוזה. הנאשם ביצע מרבית העבירות בגפו, וחלקו בביצוען היה משמעותי ובלעדי. במקרה אחד כאמור, פעל בצוותא, אך אין בכך כדי למעט מאחריותו לביצוע העבירות, והובלתו אותן תוך היכרות עם שטחי החווה, משרדיה והמידע המוקדם בו החזיק באשר למיקומו של מפתח הכספת.

בעבירות הרכוש שבוצעו בחוות הסוסים טמון גם רכיב של הפרת אמון ביחס לבעלי החווה, בה התנדב.

העבירות כולן הסבו נזק לנפגעים. אף שאין מדובר בנזק רחב היקף, הוא מקפל בתוכו עגמת נפש, פגיעה בתחושת הביטחון וטרחה רבים שנגרמים לאדם המגלה כי ביתו או עסקו נפרץ, וכי ארנקו על שלל תכולתו חסר.

השימוש בכרטיסי אשראי יש בו כדי לפגוע בציבור ובחיי המסחר.

לזכות הנאשם יצוין כי היקפי הגניבה וההונאה אינם גדולים, באופן יחסי, וכי המעשים נעדרים נסיבות חמורות יותר, המאפיינות פרשות דומות, כגון נטיעת הרס במקום, שימוש בכלי פריצה, כניסה תוך היזק לחלונות, סורגים וכיוצ"ב - סממנים אלה נעדרים כאן. כניסה לבתי המגורים דרך דלת פתוחה חלקית, באחד המקרים, ודלת סגורה שאיננה נעולה, חמורה פחותה, מהתפרצות מתוחכמת יותר. הפגיעה בערכים המוגנים הנה ברמה בינונית.

21. ב"כ הנאשם התייחס בהרחבה בטיעונו לסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, ככאלה שיש בהן להשפיע על מידת החומרה והאשם **לזכות** הנאשם, בשעת קביעת מתחם העונש ההולם. האמור בתסקירי שירות המבחן תומך בטענות אלה. ניכר כי נסיבות חיו של הנאשם, תנאי גדילתו, מצבה של אמו הסובלת מבעיות רפואיות ונדרשת להיתמך בו, והמצוקה הכלכלית הקשה אותם חוו באותה תקופה הנאשם ואמו, ולמעשה משך שנות חייהם, הן אלה שהיוו זרז ומניע משמעותי לביצוען של צבר עבירות הרכוש, בתוך תקופת זמן מצומצמת יחסית.

עוד בקביעת המתחם, ובהתאם לסעיף 40ט(א)(6) ניתן להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בשעת ביצוע העבירות, **קטין** בשעת ביצוע עבירות הרכוש בחוות הסוסים, בתיק הנוער, ו"בגיר צעיר" בעת

ביצוע עבירות ההתפרצות והכניסה למקום מגורים בתיק העיקרי, כמאפיין המפחית ממידת יכולתו להבין את הפסול במעשיו ומשמעותיו, את הנזק לו הם גורמים והפגיעה במתלוננים. הדברים אף נתמכים בהתרשמות שירות המבחן באשר לנאשם, כעולה מהתסקירים בעניינו. ראוי, אם כן, לתת משקל לעובדת היותו של הנאשם קטין, בשעת ביצוע העבירות, גם בשלב קביעת מתחם העונש ההולם, ואילו להיותו בגיר צעיר ביתר העבירות - יש לתת משקל בשלב קביעת העונש במתחם.

22. מדיניות הענישה הנוהגת

בית המשפט העליון עמד על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות כניסה והתפרצות לבניין מגורים וגניבה בע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נ' מדינת ישראל** (24.5.12):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של 'ביתי הוא מבצרי'. קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות, והמקרה שבפנינו אך יוכיח. בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו."

23. ככל בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות, עולה כי המגמה הנה להטיל מאסרים בפועל, ושלא בעבירות שרות, גם לנאשמים נעדרי עבר פלילי. שיקולי שיקום נשקלים עניינית, ובמקרים רבים מנחים לסטייה ממתחם העונש ולהימנעות מהטלת מאסר. במקרים חמורים, מוטלים מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריאח לנאשמים בעלי עבר פלילי.

גם בעבירות לפי חוק כרטיסי חיוב, הטיל בתי-המשפט עונשים בטווח רחב, החל מהטלת מאסר על-תנאי, דרך תקופות מאסר קצרות לריצוי בעבודות שירות, ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות, הכל בהתאם לאופי המעשים, היקפם, ושווי הכספים שהתקבלו בעקבות הגניבה וההונאה בכרטיס החיוב.

24. ב"כ המאשימה הביאה בטיעוניה פסקי-דין רבים המבססים מדיניות ענישה הכוללת עונשי מאסר משמעותיים בפועל, על מבצעי עבירות רכוש דומות. אציין, בין היתר, את: רע"פ 8987/16 **אבו חסין נ' מדינת ישראל** (21.11.16); רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16); רע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל** (4.11.14); רע"פ 5519/10 **וינוקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10); ע"פ 20892-10-10 **עמוס נ' מדינת ישראל** (11.1.11); עפ"א (נצ') 306/09 **אסור נ' מדינת ישראל** (20.10.09); ע"פ (נצ') 748-03-14 **מדינת ישראל נ' עתאמלה** (1.4.14); עפ"ג (חי') (נצ')

38317-02-14 **מדינת ישראל נ' תאיה** (24.4.14); ת"פ (נצ') 7691-04-11 **מדינת ישראל נ' לויטין** (22.1.14); ע"פ (חי') 37298-02-12 **מדינת ישראל נ' ברונפמן** (17.5.12), בהם נקבעו מתחמי ענישה לעבירת ההתפרצות שבין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ואף 36 ברף העליון בנסיבות מסוימות, והוטלו עונשים הנעים בין 7 ל-24 חודשי מאסר.

עוד התייחסה ב"כ המאשימה בטיעוניה לרע"פ 9339/17 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (25.11.17), שם אושר עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסרים על-תנאי כך שהמבקש ירצה סך הכל 30 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נוספים, על מבוגר, בעל עבר פלילי מכביד, אשר ביצע עבירות של התפרצות וגניבה בשני אישומים כאשר לחובתו תלויים ועומדים שלושה מאסרים מותנים. בית-המשפט המחוזי התערב בעונש שקבע בית-משפט השלום, 8 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסרים המותנים כך שירוצו בסה"כ 20 חודשי מאסר, וכן קבע כי מתחם העונש ההולם לאירוע התפרצות אחד צריך לנוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, ולאירוע שני בין 10 ל-20 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור לביהמ"ש העליון נדחתה ונקבע כי העונש אינו חמור יתר על המידה.

ניכר כי מקרה זה משקף קביעת מתחם ענישה הולם, וענישה, שנסיבותיהם אינם רלוונטיות הן למעשים שבפניי, והן לנסיבות העושה.

25. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 370/14, 1592/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14); עפ"ג (י-ם) 27721-03-14 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (8.5.14); עפ"ג (חי') 19154-01-15 **מדינת ישראל נ' סוויל** (11.3.15); עפ"ג (מרכז) 30269-08-13 **מדינת ישראל נ' סלח** (17.12.13); ת"פ (חדרה) 38455-08-17 **מדינת ישראל נ' מכלוף** (19.3.18); ת"פ (נצ') 1579-04-14 **מדינת ישראל נ' גטאס** (31.3.15);

בהתאם לפסקי הדין הנ"ל, הוטלו עונשים שנעו בין מאסר על-תנאי, צווי של"צ ומבחן, דרך 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל.

בין היתר, נקבע בעפ"ג (חי') 19154-01-15 **סוויל** הנ"ל כי מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי מרתיע, קנס ופיצוי, הוא מתחם הולם, בעבירות של הסגת גבול, גניבה והתפרצות למקום מגורים, ולאור הפסיקה הנוהגת.

עוד אתייחס לנקבע בעפ"ג (מרכז) **סלח** הנ"ל שהתייחס לאירוע פריצה יחיד שאינו ברף חומרה גבוה על-ידי המשיב, חייל בן 19, ללא עבר פלילי, שם קבע בית-משפט השלום מתחם ענישה הנע בין מאסר על-תנאי לבין 16 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המשיב 6 חודשי מאסר על-תנאי וצו מבחן. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה בקבעו כי אינטרס הציבור ואינטרס המשיב חד הם, וכי יש עניין לציבור בשיקום מוצלח של המשיב.

יחד עם זאת, אציין כי יש להבחין עניין זה מעניינינו, שכן דובר בו בהתפרצות יחידה שגרמה לאי סדר בדירה אך לא בוצעה בה כל גניבה.

בנוסף לפסיקה שהביאו הצדדים, אפנה לפסקי-הדין הבאים, המלמדים על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש שבוצעו בנסיבות דומות:

א. רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), המבקש, בעל עבר פלילי כבד, הורשע בעבירות התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, של"צ ופיצוי כשהוא נותן משקל מכריע לשיקומו של המבקש. בית המחוזי החמיר בעונשו והשית עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14), המבקש הודה והורשע בשני כתבי אישום. כתב האישום הראשון ייחס לו שתי עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, וכתב האישום השני ייחס לו עבירות התפרצות למקום מגורים, גניבה ושתי עבירות של הפרת הראה חוקית, בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 659/13 **רפאל אביכזר נ' מדינת ישראל** (28.1.13), המבקש הודה והורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש במזיד, והתנגדות למעצר. בית המשפט גזר עליו 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ד. רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.1.15), המבקש, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה והורשע ב-2 עבירות של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה וב-2 עבירות גניבה. בית משפט השלום גזר עליו 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר בפועל על 12 חודשים. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ה. רע"פ 2180/14 **ספיר שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14), המבקש הודה והורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה בהיותו בן 18. בית המשפט השלום ביטל את הרשעתו וגזר עליו של"צ בהיקף של 360 שעות וצו מבחן לשנה. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ו. עפ"ג (י-ם) 1369-02-14 **עלי חושיה נגד מדינת ישראל** (19.5.14), נדחה ערעורו של מערער נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירת של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. בית המשפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-4 חודשי מאסר על תנאי. הערעור נדחה.

ז. רע"פ 5212/13 **אדינה שמעון נ' מדינת ישראל** (29.8.13), המבקשת הורשעה בשתי עבירות של גניבת כרטיס חיוב, שתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ובשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, לאחר שגנבה מקשיש אצלו עבדה כמטפלת, סכום של 847 ₪, בהזדמנות אחת, וסכום של 1,300 ₪, בהזדמנות אחרת. בית-המשפט הטיל עליה 10 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, וכן הפעיל עונש מאסר על-תנאי קודם שהיה תלוי ועומד נגדה, בן 7 חודשים, חלקו בחופף, כך שסך הכל תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ח. ת"פ (רמ') 30765-08-11 **מדינת ישראל נ' מיכאל בן אמרה** (10.10.13), הנאשם הורשע בעבירות רבות של גניבה, הסגת גבול, גניבת כרטיס חיוב, התחזות כאדם אחר והונאה בכרטיס חיוב, כאשר לחובתו עבר פלילי בעבירות דומות, עונש מאסר ממושך שריצה בעבר, ועונש מאסר על-תנאי תלוי ועומד. בית-המשפט האריך את המאסר על-תנאי, הטיל על הנאשם צו של"צ, צו מבחן ופיצוי למתלוננים, לאחר שהתרשם מקיומם של סיכויי שיקום, לאחר שהנאשם עבר תהליך טיפולי משמעותי הכולל גמילה מסמים הכולל סיום קהילה טיפולית בהצלחה.

27. תיקון 113 איננו חל על עונשיהם של קטינים. הנאשם, אף שבגר ואיננו קטין עוד, זכאי להישפט ברוח חוק הנוער בגין העבירות שבוצעו בחוות הסוסים. איני מציינת לפיכך מתחם עונש לעבירות חוות הסוסים, ואולם עבירות אלה יילקחו, כמובן, בחשבון.

באשר לשני אירועי ההתפרצות, הגניבה וההונאה בכרטיס חיוב, **בנסיבות הספציפיות - אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות, הוא בין מאסר בעבודות שרות ברף העליון, ועד 16 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

28. הנאשם, בן 19.5, ביצע את העבירות בהיותו בן 17 וכחודש לאחר שמלאו לו 18. הוא נטל אחריות והודה במעשים, ובכך תרם לחיסכון בזמן ציבורי.

לנאשם אין עבר פלילי וזו לו הרשעתו הראשונה והיחידה.

על אף היעדרו של שיקום מיטבי, ולמרות שנכון להווה מונחת בפנינו תחזית שאינה טובה, יש בדעתי לקחת לזכותו של הנאשם את נסיונות שילובו בהליכים הטיפוליים.

בנוסף, עומד לזכות הנאשם הדיווח על כך שלא הסתבך, במשך כשנה וחצי שחלפו מביצוע האחרונה שבעבירות, בכל עניין פלילי, זולת הפרת הוראה חוקית.

נסיבות חייו המורכבות והקשות של הנאשם, מצבה של אמו והעובדה כי הוא תומך ומסייע לה בפרנסה ובטיפול בה נוכח בעיות הבריאות שלה, ומצבה הכלכלי הרעוע של המשפחה, הובאו בהרחבה לעיל

עמוד 14

בחלק העוסק בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני הצדדים לעונש, וכן נתמכו במסמכים שהוגשו על-ידי הסנגור (נ/1, נ/2) ואין צורך לשוב על הדברים שפורטו. נסיבות אלה יובאו בחשבון, ובפרט כאשר כפי שקבעתי לעיל, הייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, גם בשעת ההצבה בתוך מתחם העונש ההולם.

29. בתקופת הדיון נעצר הנאשם לפרק זמן ממושך, של **כמעט חמישה חודשים מאחורי סורג ובריח**. יש לזקוף לזכות הנאשם את פרק הזמן הממושך בו שהה במעצר מלא, ואת פרק הזמן הממושך עוד יותר בו שהה בתנאים מגבילים. משך כל התקופה צוינה לחובתו הפרה אחת של התנאים, ואולם בהתחשב בתקופה הממושכת, ובעובדה שלא ננקטו בגין אותה הפרה הליכים נגדו, נמצא הוא כמי שנמנע מהסתבכות נוספת בתקופת הדיון בעניינו, ולא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים.

30. בתקופת הדיון בעניינו, ערך הנאשם מאמצים בלתי מבוטלים להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן ציין כבר בתסקירו הראשון, את נטילת האחריות המלאה מצדו, ההכרה בנזק שגרם והנכונות שהביע לפצות בגין נזקי העבירות. בשלב מתקדם יותר בהליך הטיפולי, ובהיותו במכינה הטיפולית בה שהה בתנאי חלופת מעצר, דומה היה כי הנאשם עלה על דרך המלך של השיקום, השתלב בצורה טובה, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, והחל לערוך שינוי בתפיסתו ובאורחותיו.

לחובת הנאשם אציין כי דיווח לשירות המבחן על שימוש שעושה בסם מסוג קנאביס, מעת לעת, ואף שתחילה שמר על ניקיון מהסם תוך ההליך הטיפולי, נמצא לבסוף עושה בו שימוש בתקופת שילובו במכינה הצבאית, עד כי הופסקה השתתפותו בה אלא אם יעבור הליך גמילה פיזית, ובהמשך בחר לעזוב מרצונו הליך של גמילה באשפוזית בו שולב, ולמעשה ביצע בחירה מודעת באורח חיים הכולל שימוש בקנאביס, והפנה עורף לגורמי הטיפול.

חרף המאמצים הרבים שערך הנאשם, והירתמות גורמי הטיפול וכלל המערכת לשילובו בהליכי שיקום מיטיבים משך פרק זמן כה ממושך, המלצתו הסופית של שירות המבחן נמנעת ממתן המלצה טיפולית בעניינו, והערכת הסיכון ביחס לעתיד - גבוהה. נראה כי הנאשם לא השכיל לנצל עד תום את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, וסיכל הזדמנות משמעותית שניתנה לו לבחור בדרך של שיקום ושינוי.

31. על אף העדר ההמלצה השיקומית בתסקיר הסופי, סבורה אני כי לא ראוי למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם, ובדעתי להימנע מהטלת מאסר בפועל בבית הסוהר.

מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, שזהו לו מאסר ראשון, אשר חלק מהעבירות שביצע בוצעו בתקופת היותו קטין, ששהה פרק זמן ממושך במעצר מאחורי סורג ובריח, הודה במעשים ונטל אחריות, ואשר במהלך תקופה משמעותית וממושכת שיתף פעולה עם הרשויות והתמיד בהליך טיפולי, ניתן להלום את חומרת המעשים גם בענישה הכוללת רכיב מאסר לריצוי בעבודות שירות. דומה כי שליחתו של הנאשם למאסר בין כתלי הכלא,

עלולה לדחוף אותו אל פי תהום, להעמיק את היכרותו עם העולם העברייני, ובכך לגרום לו ולמשפחתו לנזק ולסבל, ולסכל כל סיכוי שיקומי שעומד עוד בפניו. יש לקוות כי הנאשם ישכיל לנצל הזדמנות זו שניתנה לו להימנע מהסתבכויות נוספות בעתיד, וכי רכיבי ענישה כמאסר על-תנאי משמעותי והתחייבות כספית משמעותית, יניאו אותו מלעבור עבירות דומות בעתיד.

32. תקופת המעצר המשמעותית נלקחת בחשבון, ולפיכך הטלת עונש זה אף אינה מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, גם בהצטבר העבירות הפליליות זו לזו

33. הנאשם נמצא ככשיר לרצות עונש מאסר בעבודות שירות.

34. אטיל על הנאשם לפצות את המתלוננים פיצוי מתון, בשל מצבו הכלכלי הדחוק, ואמנע מרכיב של קנס.

סוף דבר

35. לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
עבודות השירות יבוצעו בבית אבות נוף העמק, ברח' יזרעאל 25 נצרת עלית. לשם ביצוען יתייצב הנאשם במפקדת הממונה על עבודות שירות, רח' הציונות 14 טבריה, ביום 15/9/2019, בשעה 8:00 (המועד נקבע בשים לב לבקשת המאשימה לעכב ביצוע).
הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחרי כללי הממונה, עלולה להיערך הפסקה מינהלית של העבודות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל. עוד מוזהר כי יהיה נתון למעקב בדיקות שתן וסירוב לבדיקה או בדיקה עם ממצאים חיוביים עלולים אף הם להוות עילה להפסקה מינהלית וריצוי יתרת התקופה במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 4,000 ₪, להימנע מכל עבירת רכוש במהלך תקופה של 3 שנים מהיום. אם לא יחתום על ההתחייבות בתוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 7 ימים, שירוצו במצטבר לכל עונש אותו מרצה.

ה. הנאשם יפצה את נפגעי העבירה כדלקמן:

(א) פיצויים סמליים ע"ס 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בתיק העיקרי, עדי התביעה 1 ו-2

(ב) פיצוי ע"ס 1500 ₪ לחוות "ראנצ'ו מאניס" באמצעות עד תביעה 1 בתיק המצורף;

סכומי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 10/5/2020, ויועברו לידי המתלוננים על-פי הפרטים שתמסור המאשימה בתוך 7 ימים מהיום.

הקראתי לצדדים את חלקו הביצועי של גזר הדין, והבהרתי לנאשם כי מצאתי במעמד סיומו של הליך זה ציון דרך וקו פרשת מים בחייו של הנאשם, בתקווה שמעתה יבחר בדרך נורמטיבית ולא יעבור עבירות נוספות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 יולי 2019, במעמד הצדדים.